

Laodicea – číslo pět

Poslední tři

Jeff Pippenger

2023-09-03

V ideálním případě by sedm církví a sedm pečeti mělo být chápáno jako paralelní symboly představující vnitřní a vnější linii týchž dějin. Je také důležité si povšimnout, že při zvažování posledních tří církví a posledních tří pečeti není historická linie představující postupný běh dějin prvotním předmětem těchto symbolů. Jsou-li církve aplikovány v kontextu paralelních dějin, je postup dějin podstatným prvkem symboliky, avšak tomu tak není tehdy, jsou-li poslední tři církve a pečeti pojímány jako symbol samy o sobě.

Poslední tři církve jako symbol pojednávají o vztahu tří skupin a o dynamice vzájemného působení těchto tří skupin uctívaců, představovaných jednotlivými církvemi. Poslední tři pečeti označují Boží lid, jak je představován Mojžíšem a Eliášem. Eliáš představuje sto čtyřicet čtyři tisíc a Mojžíš spravedlivé mrtvé.

A když otevřel pátou pečeť, spatřil jsem pod oltářem duše těch, kteří byli zabiti pro slovo Boží a pro svědectví, které drželi. A volali mocným hlasem: Jak dlouho ještě, Pane, svatý a pravdivý, nebudeš soudit a mstít naši krev na těch, kteří přebývají na zemi? A každému z nich bylo dáno bílé roucho; a bylo jim řečeno, aby ještě krátký čas odpočinuli, dokud nebude dovršen počet jejich spoluslužebníků a jejich bratří, kteří mají být zabiti jako oni. A když otevřel šestou pečeť, hle, nastalo veliké zemětřesení; slunce zčernalo jako žíněný pytel a měsíc byl jako krev. A hvězdy nebeské padaly na zem, jako když fíkovník, otřásaný silným větrem, shazuje své nedozrálé fíky. A nebe se vzdánilo jako svitek, když se svine; a každá hora i ostrov byly pohnuty ze svých míst. A králové země, velmoži, boháči, velitelé vojsk, mocní, každý otrok i každý svobodný se ukryli v jeskyních a mezi skalami hor. A říkali horám a skalám: Padněte na nás a skryjte nás před tváří toho, který sedí na trůnu, a před hněvem Beránka. Neboť přišel veliký den jeho hněvu; a kdo bude moci obstát? Zjevení 6,9–17.

Sestra Whiteová nás informuje, že pátá pečeť se vztahuje k „časovému období v budoucnosti“. Verše o páté pečetě se táží, kdy Bůh odsoudí papežství za vraždění Božího lidu během temného středověku. Byla dána odpověď, že v „posledních dnech“ Bůh odsoudí papežství za jejich vraždění a také za další skupinu papežských mučedníků, kteří budou rovněž usmrceni papežstvím během krize nedělního zákona.

„A když otevřel pátou pečeť... [Zjevení 6,9–11]. Zde byly Janovi představeny výjevy, které nebyly skutečností, nýbrž tím, co se mělo odehrát v určitém časovém období v budoucnosti.“
Manuscript Releases, svazek 20, s. 197.

Inspirace rovněž potvrzuje, že duše pod oltářem, které touží vědět, kdy Bůh vykoná soud nad papežstvím, jsou spojeny se dvěma hlasy anděla, jenž v osmnácté kapitole Zjevení osvětluje zemi svou slávou.

„Když byla otevřena pátá pečeť, Jan Zjevitel ve vidění spatřil pod oltářem zástup těch, kteří byli zabiti pro slovo Boží a svědectví Ježíše Krista. Poté následovaly výjevy popsané v osmnácté kapitole Zjevení, kdy jsou ti, kdo jsou věrní a praví, povoláni ven z Babylona. Zjevení 18,1–5 citováno.“ Manuscript Releases, svazek 20, 14.

V osmnácté kapitole Zjevení je soud nad katolicismem dvojnásobný, neboť zde a tehdy je potrestán nejen za ty, které zavraždí v „posledních dnech“, ale také za oběti vražd během temného věku papežské vlády.

A slyšel jsem jiný hlas z nebe, který říkal: Vyjděte z ní, lide můj, abyste neměli účast na jejích hříších a abyste nepřijali z jejích ran. Neboť její hříchy dosáhly až k nebi a Bůh rozpomněl se na její nepravosti. Odplaťte jí, jak i ona odplatila vám, a zdvojnásobte jí dvojnásobně podle jejích skutků; v kalichu, který naplnila, naplňte jí dvojnásobně. Zjevení 18,4–6.

Šestá pečeť poskytuje jedno z klasických biblických znázornění událostí, které bezprostředně předcházejí druhému příchodu Krista během sedmi posledních ran. Uzavírá se úvodem k sedmé kapitole Zjevení, která podává odpověď na otázku vznesenou v posledním verši šesté pečeti: „kdo bude moci obstát?“ Jsou dvě skupiny, které ob stojí jako Boží prapor v krizi nedělního zákona, jež vrcholí příchodem sedmi posledních ran. Těmito dvěma skupinami je sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří jsou představeni Eliášem, a „veliký zástup“, který je představen Mojžíšem. Tyto dva symboly Mojžíše a Eliáše byly již dříve označeny jako ti, kdo stojí na konci světa, neboť oba stáli s Kristem na hoře proměnění.

První skupině papežských mučedníků z temného středověku byla dána bílá roucha, a druhá skupina, na kterou jim bylo řečeno čekat, dokud nebude její počet doplněn, je „veliký zástup“, jenž je také oděn v bílá roucha. Pátá a šestá pečeť nepodávají paralelní dějiny páté a šesté církve; vydávají svědectví o dvou skupinách, které v „posledních dnech“ povstávají jako korouhev pro Hospodina. Tyto dvě skupiny jsou ti, kdo hlásají poselství dvou hlasů v osmnácté kapitole Zjevení. Poselství, které je pak hlášáno, je doprovázeno vylitím Ducha svatého, jak je předobrazeno dějinami Letnic a dějinami půlnočního volání na počátku adventismu.

„Anděl, který se připojuje k hlásání poselství třetího anděla, má osvětlit celou zemi svou slávou. Je zde předpověděno dílo celosvětového rozsahu a neobyčejné moci. Adventní hnutí let 1840–44 bylo slavnostným projevem Boží moci; poselství prvního anděla bylo nesené ke každé misijní stanici na světě a v některých zemích se projevil největší náboženský zájem, jaký byl v kterékoliv zemi zaznamenán od reformace v šestnáctém století; avšak i to má být překonáno mocným hnutím pod posledním varováním třetího anděla.“

„Toto dílo bude podobné dílu dne Letnic. Jako byl dán „raný déšť“ při vylití Ducha svatého na počátku evangelia, aby způsobil vzcházení drahocenného semene, tak bude při jeho závěru dán „pozdní déšť“ k dozrání žně. „Tehdy poznáme, budeme-li usilovat poznat Hospodina: jeho východ je připraven jako jítro; a přijde k nám jako déšť, jako pozdní a raný déšť na zemi.“ Ozeáš 6,3. „Radujte se tedy, synové Sióna, a veselte se v Hospodině, svém Bohu; neboť vám dal raný déšť v pravé míře a sešle vám déšť, raný i pozdní déšť.“ Joel 2,23. „V posledních dnech, praví Bůh, vyleji ze svého Ducha na veškeré tělo.“ „A stane se, že každý, kdo bude vyzývat jméno Páně, bude spasen.“ Skutky 2,17.21.

„Velké dílo evangelia nemá skončit menším projevem Boží moci, než jaký provázal jeho počátek. Prorocství, která se naplnila při vylití raného deště na počátku evangelia, se mají znovu naplnit při pozdním dešti na jeho závěr. Zde jsou „časy občerstvení“, k nimž apoštol Petr vzhlížel, když řekl: „Proto činite pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy, až přijdou časy občerstvení od tváře Páně, a pošle Ježíše.“ Skutky 3,19.20.“ Velký spor, 611.

Poté, co šestá pečeť vyvolá otázku, která uvádí Eliáše a Mojžíše, představované v sedmé kapitole Zjevení, je otevřena sedmá pečeť a popisuje vylití Ducha svatého na tyto dvě skupiny. Je třeba si povšimnout, že v tomto popisu nastává mlčení po dobu půl hodiny. Vylití pozdního deště, znázorněné otevřením sedmé pečeti, zahrnuje období mlčení.

A když otevřel sedmou pečeť, nastalo v nebi asi na půl hodiny ticho. I uviděl jsem sedm andělů, kteří stáli před Bohem; a bylo jim dáno sedm trub. A jiný anděl přišel a postavil se k oltáři se zlatou kadidelnicí; a bylo mu dáno mnoho kadidla, aby je obětoval spolu s modlitbami všech svatých na zlatém oltáři, který byl před trůnem. A dým kadidla, jenž vystupoval s modlitbami svatých, vystoupil z ruky anděla před Boha. I vzal anděl kadidelnici, naplnil ji ohněm z oltáře a vrhl ji na zem; a ozvaly se hlasy, hromy, blesky a zemětřesení. Zjevení 8,1–5.

Jak bylo právě uvedeno v pasáži ve Velkém sporu, pozdní déšť začíná být vyléván, když mocný anděl sestupuje a osvětluje zemi svou slávou. Pozdní déšť začal, když byly „velké budovy města New York svrženy“ dne 11. září 2001.

„Nyní přichází zpráva, že jsem prohlásila, že New York má být smeten přílivovou vlnou? To jsem nikdy neřekla. Řekla jsem, když jsem se dívala na veliké budovy, které tam vyrůstaly, poschodí za poschodím: „Jak strašné výjevy nastanou, až Pán povstane, aby hrozně otrásl zemí! Tehdy se naplní slova Zjevení 18,1–3.“ Celá osmnáctá kapitola Zjevení je varováním před tím, co přichází na zemi. Nemám však žádné zvláštní světlo ohledně toho, co přijde na New York, pouze vím, že jednoho dne tam budou velké budovy strženy převrácením a vyvrácením Boží moci. Ze světla, které mi bylo dáno, vím, že ve světě je zkáza. Jediné slovo od Pána, jediný dotek jeho mocné síly, a tyto mohutné stavby padnou. Nastanou výjevy, jejichž děsivost si nedovedeme představit.“ Review and Herald, 5. července 1906.

Dne 11. září 2001 začal padat pozdní déšť a vylití tohoto deště dopadá na ty, které představují Eliáš a Mojžíš, a zahrnuje čas mlčení. Čas mlčení pro Mojžíše a Eliáše je rovněž znázorněn v jedenácté kapitole Zjevení, kde Mojžíš a Eliáš, ti dva proroci, kteří trápili svět, byli na ulicích „zabiti“. Avšak po třech a půl dnech vyšli z jeskyně na Chorébu a vstoupili na nebesa. V dějinách pozdního deště je poselství, představované těmito dvěma posly, zabito a vrženo na ulici, avšak není pohřbeno, dokud nejsou vzkříšeni. Toto je jedna ze základních pravd, které Lev z pokolení Judova nyní odpečetuje.

Poslední tři pečeti ztotožňují závěrečné hnutí Božího lidu, jak je představováno Eliášem a Mojžíšem. Toto hnutí umírá a je vzkříšeno. Je to hnutí, neboť adventismus začal hnutím, které pokračovalo až do roku 1863, kdy odložili první pravdu, kterou byl William Miller veden rozpoznat. Roku 1863 toto hnutí skončilo, neboť se roku 1863 právně stali církví. Alfa i Omega trvá na tom, že jestliže svůj ostatek začal jako hnutí, také jej jako hnutí ukončí.

Nyní jsme dokončili přehled sedmi církví a sedmi pečeti. V posledních třech pečeti vidíme dvě skupiny vykoupených, které jsou představovány Mojžíšem a Eliášem. Všechny tyto pečeti svědčí o mocném andělu ze Zjevení osmnácté kapitoly. Když sestoupil 11. září 2001, vstoupily dvě skupiny vykoupených do procesu očišťování, jehož účelem je odhalit a oddělit dvě skupiny uctíváčů uvnitř hnutí na konci adventismu, jak bylo předobrazeno hnutím na počátku adventismu. Daniel ukazuje, že jedna z těchto skupin, kterou nazývá bezbožnými, neporozumí rozmnožení poznání, kdežto moudří ano. Matouš nás zpravuje, že ten, komu chybí porozumění poznání, které bylo odpečetěno, označuje pannu za pošetilou. Moudré panny v krizi o půlnoci prokazují, že porozuměly rozmnožení poznání a že je mají. Moudří a pošetilí jsou představováni církví Filadelfskou nebo církví Laodikejskou. Bezbožné, pošetilé panny Laodikeje mají být vyvrženy z úst Páně a moudří přijímají Boží jméno, neboli Jeho charakter, na svá čela. Jestliže šestá církev, Filadelfie, představuje moudré, jak to, že sedmá církev, Laodikea, představuje bezbožné? Je-li tomu tak, pak je toto pořadí narušeno, není-liž pravda? Odpověď je ovšem vyřešena Alfou a Omegou.

Na počátku prvního pojmenovaného lidu Božího, starověkého Izraele, Mojžíš předobrazoval Krista na konci tohoto pojmenovaného lidu.

Neboť Mojžíš vpravdě řekl otcům: Proroka vám vzbudí Pán, váš Bůh, z vašich bratří, jako mne; toho budete poslouchat ve všem, cokoli vám řekne. A stane se, že každá duše, která by toho proroka neposlouchala, bude vyhlazena z lidu. Skutky 3,22.23.

Na konci prvního denominovaného Božího lidu byl Jan Křtitel elijášským poslem, který připravil cestu pro první příchod Krista. Ježíš pak přinesl svou oběť na kříži a poté započal své velekněžské dílo ve svatyni nebeské svatyně. Na počátku druhého denominovaného Božího lidu, moderního Izraele, byl William Miller elijášským poslem, který připravil cestu pro druhý příchod Krista. Ježíš pak náhle vstoupil do nejsvětějšího oddělení a započal soud. Na konci druhého denominovaného Božího lidu připravil poslední elijášský posel cestu pro to, aby Kristus zahájil údobí soudu nad živými, završení svého díla nebeského Velekněze a svůj druhý příchod.

William Miller představuje symbol nejen posla, ale i hnutí, s nímž byl spojen.

„William Miller se s chvěním začal před lidem rozkrývat tajemství Božího království a provázel své posluchače skrze prorockví až k druhému příchodu Krista. Každým úsilím nabýval síly. Jako Jan Křtitel zvěstoval první příchod Ježíše a připravoval cestu pro jeho příchod, tak William Miller a ti, kteří se k němu připojili, hlásali druhý příchod Syna Božího....“

„Tisíce byly přivedeny k tomu, aby přijaly pravdu kázanou Williamem Millerem, a služebníci Boží byli povoláni v duchu a moci Eliášově, aby zvěstovali toto poselství.“ Rané spisy, 229, 230, 233.

Na počátku starověkého Izraele Bůh povolal Mojžíše, který v Egyptě přijal čtyřicet let zkaženého vzdělávání, jež vyžadovalo čtyřicet let života na poušti ve snaze odstranit vliv Egypta z jeho charakteru. Čtyřicet let po svém narození, když pochopil, že byl vyvolen, aby vyvedl Boží lid z Egypta, Mojžíš uplatnil lidskou sílu a zabil Egyptana. O čtyřicet let později u hořícího keře se vzepřel Božímu povolání. Poté, co toto povolání konečně přijal, nedbal příkazu obřezat svého

syna, dokud mu nebyla pohrožena smrtí. Na hranici zaslíbené země se vzepřel a podruhé udeřil do Skály. Na počátku starověkého Izraele měl Mojžíš povahové rysy Laodicejského. Přesto tak naplnil své vznešené a svaté povolání, včetně předobrazení Krista na konci starověkého Izraele. Kristus, který zápasil s malichernými Židy, nebo s těmi, kdo říkali, že jsou Židé, ale nebyli, představoval charakter Filadelfského. Na počátku starověkého Izraele představoval Mojžíš Laodicejského, jenž potřebuje zlato, kolyrion a bílé roucho. Na konci je Kristus Filadelfský.

Na počátku adventismu William Miller, představovaný těmi několika v Sardech, kteří neposkvřnili svá roucha, představoval filadelfského věřícího, stejně jako i hnutí s ním spojené. Na konci adventismu bylo hnutí, které roku 1989 rozpoznalo čas konce, právě tak laodicejské, jako byl Mojžíš. Milleritské hnutí je předobrazem hnutí Future for America, s prorockou výhradou, že první hnutí se naplnilo prostřednictvím filadelfských v době Filadelfie a poslední hnutí se naplňuje prostřednictvím laodicejských v době Laodiceje.

Jsem svědkem větší části prorocké historie tohoto hnutí od roku 1989 než kterákoli jiná osoba spojená s dějinami Future for America, a dosvědčuji, že jsem osobně prošel touto historií počínaje rokem 1989 jako uznaný laodicejský adventista. Na této cestě je mnoho duší, které by mé svědectví potvrdily. Mohu také s jistotou dosvědčit, že ti, kdo byli spojeni s hnutím na konci adventismu, byli rovněž uznanými laodicejskými adventisty. První pojmenovaný lid začíná laodicejským, který se stává filadelfským, a končí filadelfským. Druhý pojmenovaný lid začíná filadelfským a končí laodicejským, který je povolán, aby se stal filadelfským. To je pečeť Alfy a Omegy.

Navzdory ubohé, bídné duchovní slepotě vůdce a těch, kteří se k němu připojili, Bůh stále vedl a řídil prorocké mezníky, jež nastávaly od roku 1989 až dosud. Navzdory duchovní nahotě a chudobě vůdce a těch, kteří se k němu připojili, Bůh stále řídil odpečetování pravd, které uznal za vhodné odpečetit. Ve svém milosrdenství, které nikdy není odděleno od Jeho „pravdy“, ustanovil proces očišťování, jenž umožnil, aby Laodicejský zemřel a poté byl vzkříšen jako Filadelfský. Tato smrt a vzkříšení byly předobrazeny autory knih Daniel a Zjevení, kteří byli oba symbolicky zabiti a vzkříšeni. Jan byl vzkříšen ze smrti způsobené uvržením do kotle vroucího oleje, Daniel z jámy hladových lvů. Tak obě knihy, které jsou jednou knihou, kladou důraz na symbol smrti a vzkříšení jako na součást poselství, které je nyní odpečetováno.

Když se hnutí v „posledních dnech“ vyšetřujícího soudu (které bylo předobrazeno milleritským hnutím) přibližovalo ke konci času, Bůh určil, aby vůdce i hnutí byli usmrceni a poté vzkříšeni. V kontextu sedmi církví byla Laodicea usmrcena 18. července 2020 a před blížícím se nedělním zákonem měla být vzkříšena jako Filadelfie. Vzkříšené hnutí by bylo ze sedmi církví, ale bylo by osmé. Hnutí by bylo osmé, totiž z těch sedmi.

Toto prorocké tajemství je v knize Zjevení podloženo několika svědectvími, ačkoli dosud nebylo rozpoznáno. V tomto časovém období nyní vstupujeme do zkoušky obrazu šelmy, o níž nás sestra Whiteová informuje, že je to zkouška, která přichází před nedělním zákonem. Právě při nedělním zákonu je na filadelfské onoho dějinného období vtiskována Boží pečeť. Avšak musejí projít zkouškou obrazu šelmy, která přichází před uzavřením doby milosti.

„Pán mi jasně ukázal, že obraz šelmy bude vytvořen dříve, než skončí doba milosti; neboť má být velikou zkouškou pro Boží lid, podle níž bude rozhodnuto o jejich věčném osudu. Vaše stanovisko je takovou směsicí rozporů, že bude oklamáno jen málokdo.

„Ve Zjevení 13 je toto téma jasně předloženo; [Zjevení 13,11–17, citováno].“

„To je zkouška, kterou musí lid Boží podstoupit, než bude zapečetěn. Všichni, kdo prokázali svou věrnost Bohu tím, že zachovávali Jeho zákon a odmítli přijmout podvržený sabat, se postaví pod prapor Pána Boha Jehovy a obdrží pečeť živého Boha. Ti však, kdo se vzdají pravdy nebeského původu a přijmou nedělní sabat, obdrží znamení šelmy.“ Manuscript Releases, svazek 15, 15.

V těchto současných dějinách se dva rohy, dříve ztotožňované s republikánstvím a protestantismem, již proměnily v demokracii a odpadlý protestantismus. Když se tyto dva rohy plně spojí, vytvoří pak jednu moc, jeden roh. V témže období Bůh označí a vyzdvihne pravý roh protestantismu, aby varoval před obrazem šelmy. Tyto dva rohy probíhají souběžně jeden vedle druhého, dokud Spojené státy nepřestanou být šestým královstvím biblického proroctví.

Zjevení sedmnáctá kapitola ukazuje, že trojí spojení draka (Organizace spojených národů), šelmy (papežské moci) a falešného proroka (Spojených států) je tou mocí, která je osmou hlavou a která je z těch sedmi hlav. Těch sedm hlav jsou království biblického proroctví, počínaje Babylónem, potom Médsko-Persií, Řeckem a poté pohanským Římem. Pak pátým královstvím je papežský Řím, který prorocky utrpěl smrtelnou ránu v roce 1798. V tom bodě dějin vstoupilo na trůn šesté království biblického proroctví, Spojené státy, až do doby, kdy bude svrženo při brzy přicházejícím nedělním zákonu.

Organizace spojených národů bude tehdy mocí, která nutí celý svět, přinucena vztyčit obraz šelmě. V tom okamžiku obdrží i šesté království smrtelnou ránu, avšak Spojené státy tehdy přinutí celý svět, aby přijal jejich vedení nad Organizací spojených národů, a budou požadovat, aby také přijal mravní autoritu papežství k řízení trojitě unie.

A svádí obyvatele země zázraky, které měl moc činit před šelmou, a říká obyvatelům země, aby učinili obraz šelmě, která měla ránu od meče, a ožila. A bylo mu dáno, aby dal obrazu šelmy ducha, aby obraz šelmy i mluvil a způsobil, že budou usmrceni všichni, kdo by se neklaněli obrazu šelmy. Zjevení 13,13.14.

Jediná definice „obrazu šelmy“ v inspirovaném Slově je ta, že představuje spojení církve (papežské moci) a státu (Organizace spojených národů, přičemž Spojené státy ovládají ostatních devět králů). Jezábel je papežská moc; Achab jsou Spojené státy, které jsou králem deseti severních kmenů.

Když Spojené státy padnou při nedělním zákonu, Týr (papežství), na nějž se od roku 1798 zapomělo, je „připomenut“ a ona začíná své svůdné písně. V důsledku finančního zhroucení, jež je ve spisech Ellen Whiteové představováno jako „národní zkáza“, jsou Spojené státy nuceny shromáždit celý svět, aby se postavil biblické moci, která obrací ruku každého člověka proti němu. Touto mocí je islám, jak je představován Izmaelem, praotcem islámu.

I řekl jí anděl Hospodinův: Hle, jsi těhotná a porodíš syna; a dáš mu jméno Izmael, protože Hospodin slyšel tvé soužení. A bude jako divoký člověk; jeho ruka bude proti každému a ruka každého proti němu; a bude přebývat v přítomnosti všech svých bratří. Genesis 16,11.12.

Spojené státy utvoří spojení s ostatními devíti králi a zaujmou v něm vedoucí postavení. Učiní tak však jen na krátký čas a poté budou trvat na tom, aby se papežská moc stala hlavou toho všeho, právě tak jako Jezábel ovládala Achaba.

Tak tedy trojí spojení draka, šelmy a falešného proroka společně táhne k Armagedonu. Číslo osm představuje vzkříšení a království, o němž proroctví poznamenává, že obdrželo smrtelnou ránu, bylo pátým královstvím, totiž papežskou mocí. Když je papežství vzkříšeno, stává se osmým královstvím a je mu svěřena vláda nad trojím spojením; a toto osmé království je tou jednou hlavou ze sedmi království, o níž bylo určeno, že obdržela smrtelnou ránu, avšak Inspirace rovněž označuje uzdravení této smrtelné rány.

„Jak se blížíme k poslední krizi, je nanejvýš důležité, aby mezi nástroji Páně panoval soulad a jednota. Svět je plný bouře, války a sváru. Přesto se lidé pod jednou hlavou — papežskou mocí — sjednotí, aby se postavili proti Bohu v osobě Jeho svědků. Toto spojení je stvrzováno velkým odpadlíkem. Zatímco se snaží sjednotit své nástroje k boji proti pravdě, bude působit na to, aby její zastánce rozdělil a rozptýlil. Žárlivost, zlé domněnky, utrhaní jsou jím podněcovány, aby vyvolaly nesvornost a rozkol.“ Testimonies, svazek 7, 182.

Páté království, šesté království i sedmé království v tom okamžiku již všechna ztratila svá jednotlivá království, a proto jsou jejich příslušná království všechna společně vzkříšena jako jedno království složené ze tří částí, které napodobuje trojjedinou podstatu Božství.

Šesté království, které začalo dvěma beránkovitými rohy a končí jako jeden roh, jenž mluví jako drak, nese prorocký rys papežské moci, neboť se stává obrazem šelmy. Je to šelma, papežská moc, která je především představena jako vzkříšené osmé království, které bylo z těch sedmi. Avšak přestože je to papežská moc, která nejbezprostředněji naplňuje prorockou hádanku, že osmé je z těch sedmi, Spojené státy vytvářejí obraz papežství, a proto prorocky vykazují tytéž charakteristiky jako papežská moc.

Spojené státy vznikly roku 1798, kdy podle Izajáše dvacáté třetí kapitoly měl být Týr, papežská moc, zapomenut až do konce šestého království. Rok 1798 byl pro milerity v počátcích adventismu dobou konce. Do jara roku 1844 mileritský adventismus přijal plášť protestantismu, který probíhá souběžně s rohem republikánství představujícím vládu Spojených států. Oba rohy jsou na téže šelmě, a proto dějinami postupují společně. Počátek i závěr adventismu probíhají souběžně s republikánským rohem. Dějiny od roku 1798 až do chvíle, kdy protestanti odmítli poselství prvního anděla, byly obdobím, v němž Bůh ustavil onen protestantský roh. Učinil tak prostřednictvím procesu zkoušky, stejně jako to učinil s republikánským rohem. O těchto souběžných rozích by bylo možno mnoho říci, ale nyní ne.

Republikánský roh smilní s odpadlým protestantismem, nikoli s pravým protestantským rohem, neboť pravý roh je Beránkovou nevěstou a ta je pannou. Od doby konce v roce 1989 zde bylo sedm prezidentů. Šestý z těchto prezidentů obdržel smrtelnou ránu právě v tom roce, kdy smrtelnou ránu

obdrželo také hnutí na konci adventismu. Osmý prezident od doby konce v roce 1989 bude tím, který obdržel smrtelnou ránu, jež byla uzdravena. Musí to být prezident, který je z těch sedmi. Zároveň byl v roce 2020, kdy šestý prezident obdržel svou smrtelnou ránu, zabít také roh, který nyní nese protestantský plášť. Jako je tomu se šelmou katolicismu a jako je tomu s obrazem šelmy odpadlého protestantismu, tak je tomu i s pravým rohem protestantismu. Roh protestantismu je znázorněn jako šestý sbor, který se stává osmým, ale je z těch sedmi.

Když zkoumáte tato tvrzení, pamatujte, že poselství, které je odpečetěno těsně před uzavřením doby milosti, bude zcela jistě předloženo v rámci souvislosti, v níž počátek znázorňuje konec. Toto poselství bude předloženo metodou „historicismu“, která používá biblické dějiny ve spojení se světovými dějinami k určení konce světa. Toto poselství vyrůstá ze země.

Pravda vyraší ze země a spravedlnost shlédne z nebe. Hospodin zajisté dá to, co je dobré, a naše země vydá svou úrodu. Spravedlnost půjde před ním a postaví nás na cestu jeho kroků. Žalmy 85,11–13.

Nejde pouze o to, že je země v daném oddílu označena jako „země“. Oddíl v Žalmech nejen ztotožňuje „zemi“ se šelmou „ze země“ ze třinácté kapitoly Zjevení, ale také uvádí, že „pravda“ „vyrůstá“ ze země.

„Který národ Nového světa v roce 1798 stoupal k moci, dával zaslíbení síly a velikosti a přitahoval pozornost světa? Použití tohoto symbolu nepřipouští žádnou pochybnost. Jediný národ, a pouze jeden, odpovídá znakům tohoto proroctví; neomylně ukazuje na Spojené státy americké. Znovu a znovu byla řečníkem i historikem při popisu vzestupu a růstu tohoto národa nevědomky použita myšlenka, téměř přesná slova posvátného pisatele. Šelma byla spatřena, jak ‚vystupuje ze země‘; a podle překladatelů zde slovo přeložené jako ‚vystupuje‘ doslova znamená ‚růst nebo vyrůstat jako rostlina‘.“ Velký spor věků, 440.

Spojené státy jsou pozemskou šelmou, která „vystupuje“. Když tedy zkoumáte tvrzení předkládaná v těchto člancích, inspirace určuje, že poselství bude založeno na tom, že konec je znázorněn počátkem; bude zasazeno do kontextu dějinné linie za dějinnou linii; a musí přicházet z hlasu ve Spojených státech. Ve Spojených státech jsou ovšem i falešné hlasy, avšak podle autority Božího slova a na jejím základě je každý posel nebo služba, která se nachází mimo Spojené státy nebo má svůj původ mimo ně, falešným světlem. Adventismus začal ve Spojených státech hlasem jednoho muže a hnutím ustaveným ve Spojených státech. Ježíš znázorňuje konec určité věci jejím počátkem.

Kdo má uši, slyš, co Duch praví církvím.